

Billy Strayhorn (1915 – 1967)

Duke Ellington (1899 – 1974)

January 15, 1941. Los Angeles.

Standard Radio Transcription recording session in Hollywood RCA Studio.

Standard 132

StdTrans:1/6

Take The "A" Train

Take The "A" Train

Music by Billy Strayhorn

Lyric by Lee Gaines

Med. Swing

(Intro)

(light drums)

(C/G - Ab7(#5)/Gb - C/G - Ab7(#5)/Gb(b5) - C/G - Ab7(#5)/Gb - C/G - Ab7(#5)/Gb)

A *time*

You must take the "A" Train

To go to Sug- ar Hill way up in Har- lem.

If you miss the "A" Train,

You'll find you've missed the quick- est way to Harlem.

B *FMA7*

Hur- ry, get on board it's com- ing.

Lis- ten to these rails a - thum-tring. On

C

board, Get on the "A" Train,

Soon you will be on Sug- gar Hill in Har-lem.

February 15, 1941. Los Angeles.

RCA-Victor recording session at Hollywood RCA Studio.

055283-1

Victor 27380

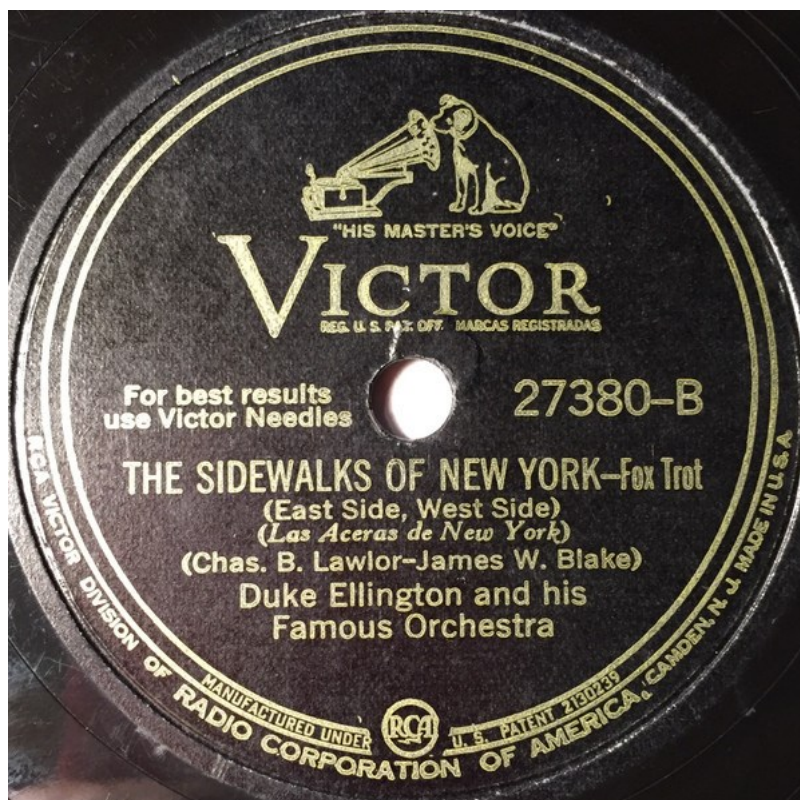
C40-41:8

Take The "A" Train

Duke Ellington and his Famous Orchestra – první běžně dostupná nahrávka

<https://secondhandsongs.com/performance/52177>

19410215

Spoustu zajímavostí o vzniku a definitivním uplatnění skladby **Take the „A“ Train** se lze dočíst v originálu ve vydatném zdroji *JazzStandards.com*, konkrétně zde:

<https://www.jazzstandards.com/compositions-0/taketheatrain.htm>

Tak alespoň něco: Roku 1940 byla ochranná autorská organizace *American Society of Composers, Authors, and Publishers* (ve zkratce známá jako *ASCAP*) ve stávce a veškerá hudba jejích členů se nesměla vysílat rozhlasem. To se týkalo také Duka Ellingtona, který v té době měl každodenní rozhlasovou relaci. Vyzval tedy své dva blízké skladatele, kteří příslušeli do konkurenční organizace *BMI*, aby rychle komponovali novou hudbu a orchestr měl svým rozhlasovým posluchačům co nabídnout. Byli to jeho asistent Billy Strayhorn a Dukův syn, Mercer Ellington. Oba přinesli 15. února 1941 do gramofonového studia Victor své nové kompozice, první z nich mimo jiné i **Take the „A“ Train**. Mercer vzpomínal, že skladbu objevil vyhozenou v koši a když se Strayhorna ptal na důvod, dověděl se, že mu připadala moc starodávná, jako od Fletchera Hendersona. Když se nová deska dostala v červencové hitparádě na 11. příčku, autor patrně svůj kritický názor změnil. Skladba se brzy stala novou znělkou Ellingtonova orchestru a vydržela až do jeho smrti. V minulé éře se stala pro českého jazzového fanouška pozvánkou do zakázaného světa – populární rozhlasový redaktor a hlasatel Willis Conover jí zahajoval každodenní (s výjimkou neděle) vysílání svého pořadu *Jazz Hour* na stanici *Voice of America*, jehož poslech se komunisté snažili znemožnit výkonnou rušičkou rozhlasu na Žlutém kopci.

Skladba má čtyřtaktovou introdukci, která se většinou dodržuje. Následuje klasická písňová forma A-A-B-A, celá v C-dur. Pouze ve druhém čtyřtaktí středního dílu (bridge) dojde ke krátkému vybočení mimotonální dominantou D9. Orchestrální skladba se tentokrát dočkala velmi brzy textu, jeho autorem byl **Lee Gaines**, který již 21. srpna 1941 se svojí vokální skupinou The Delta Rhythm Boys natočil první zpívanou desku. Skutečnost, že *Take the A Train* dosáhla tak vysokého skóre v Jazzové diskografii Toma Lorda, si můžeme vysvětlit velmi snadno: tím, že nešlo o běžné číslo proměnlivého programu, ale o znělku, skladbě zajistilo prakticky každodenní provádění a poněvadž stovky rozhlasových relací bylo současně nahráváno a později i vydáno na deskách, které všechny Tom Lord zahrnuje ve svém obřím díle, je věc jasná. Navíc se písnička dostala do repertoáru skutečně pestrého výběru mnoha zpěváků, o orchestrech i malých skupinách nemluvě.

Statistika: **19.** místo v *JazzStandards* (z 1000 uváděných); **756** různých verzí v *SecondHandSongs*, odkud čerpáme hudební ukázky; roku 1941 **hit č. 3**; **1492** různých nahrávek v *Tom Lord Jazz Discography*.
Důkladné pojednání včetně pěti videí (Eddie Lockjaw Davis, Duke Ellington, dvě festivalová vystoupení z Montreux – Charles Mingus s Gerrym Mulliganem 1975 a Sun Ra o rok později, plus kvarteto Joea Hendersona s Jiřím Mrázem) a výběr doporučených nahrávek k poslechu – viz odkaz nahoře.

Glenn Miller

<https://secondhandsongs.com/performance/52178>

19410528

Glenn Miller (1904 – 1944)

US & British label

Cab Calloway and his Orchestra

<https://secondhandsongs.com/performance/52179>

19410703

Cab Calloway (1907 – 1994)

Conqueror 9914

The Delta Rhythm Boys

<https://secondhandsongs.com/performance/52180>

19410821

The Delta Rhythm Boys (1934 – 1987)

Lee Gaines (1914 – 1987)

5 first tenors, 2 second tenors, 5 baritones, 1 bass = Lee Gaines

Daniel Santos noc el conjunto Sonora Matancera
<https://secondhandsongs.com/performance/1010449>
1950

Daniel Santos (1916 – 1992)

La Sonora Matancera
Cuban salsa-group

Betty Roché & Duke Ellington

<https://secondhandsongs.com/performance/710507>

19520630

Betty Roché (1920 – 1999)

Billy Strayhorn (1915 – 1967)

Rita Moss

<https://secondhandsongs.com/performance/478130>

19560300 released

QUEEN MOSS 1951-1959

RITA MOSS

FRESH SOUND RECORDS

ACCOMPANIES HERSELF ON **PIANO, ORGAN AND BONGOS**
AND SINGS WITH THE ORCHESTRAS OF
SONNY DUNHAM, NEAL HEFTI & GEORGE WILLIAMS

Rita Moss (1918 – 2015)

Betty Roché

<https://secondhandsongs.com/performance/228881>

19560400

US LP

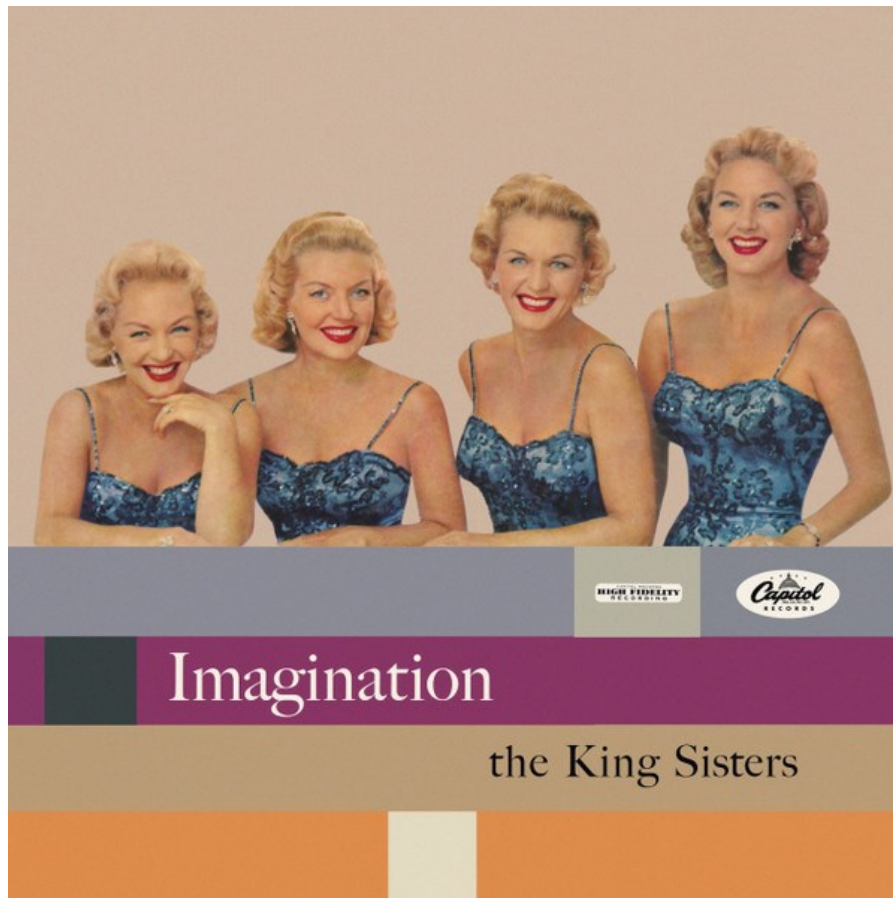
British EP

The King Sisters
<https://secondhandsongs.com/performance/530261>
19580100 released

Alyce King, Donna King, Luise King, Marilyn King

The Clark Sisters

<https://secondhandsongs.com/performance/508085>

1959 released

Jean, Ann, Peggy and Mary Clark

Mel Tormé

<https://secondhandsongs.com/performance/495053>

19601212

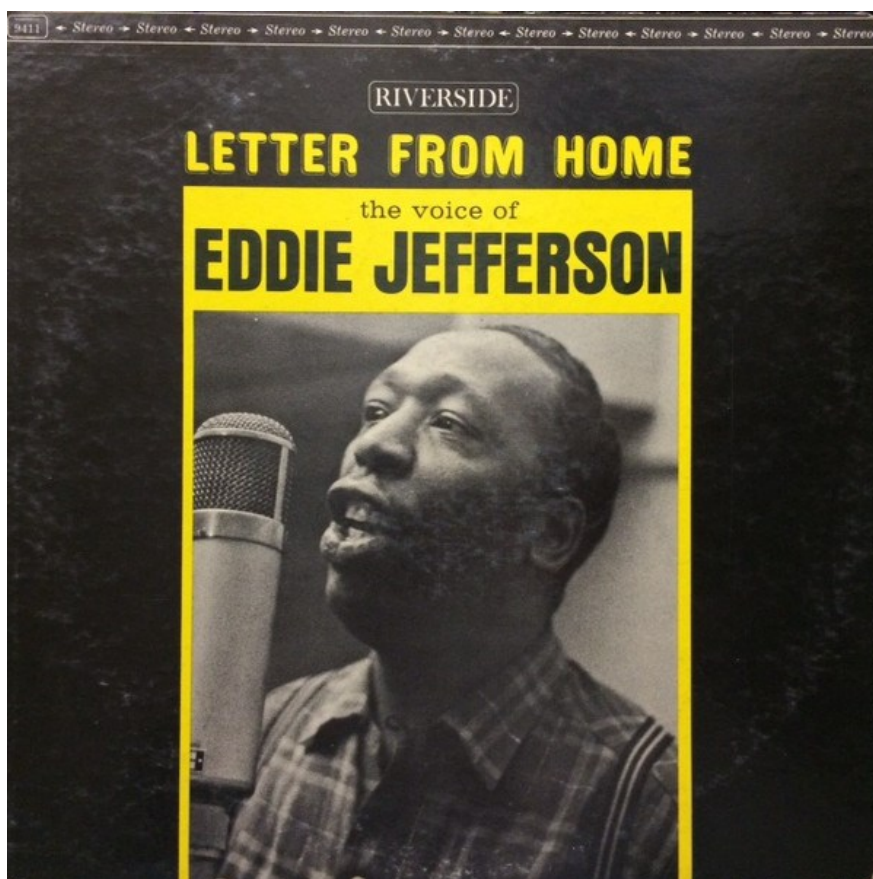
Mel Tormé (1925 – 1999)

Eddie Jefferson

<https://secondhandsongs.com/performance/113976>

19611218

Eddie Jefferson (1918 – 1979)

Johnny Hartman

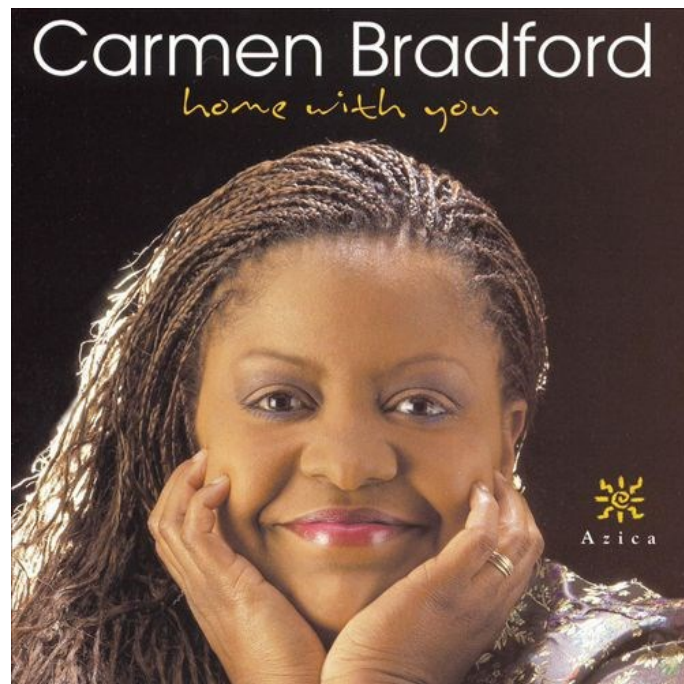
<https://secondhandsongs.com/performance/749442>

1978

Johnny Hartman (1923 – 1983)

Carmen Bradford & Shelly Berg (piano)
<https://secondhandsongs.com/performance/349951>
2004

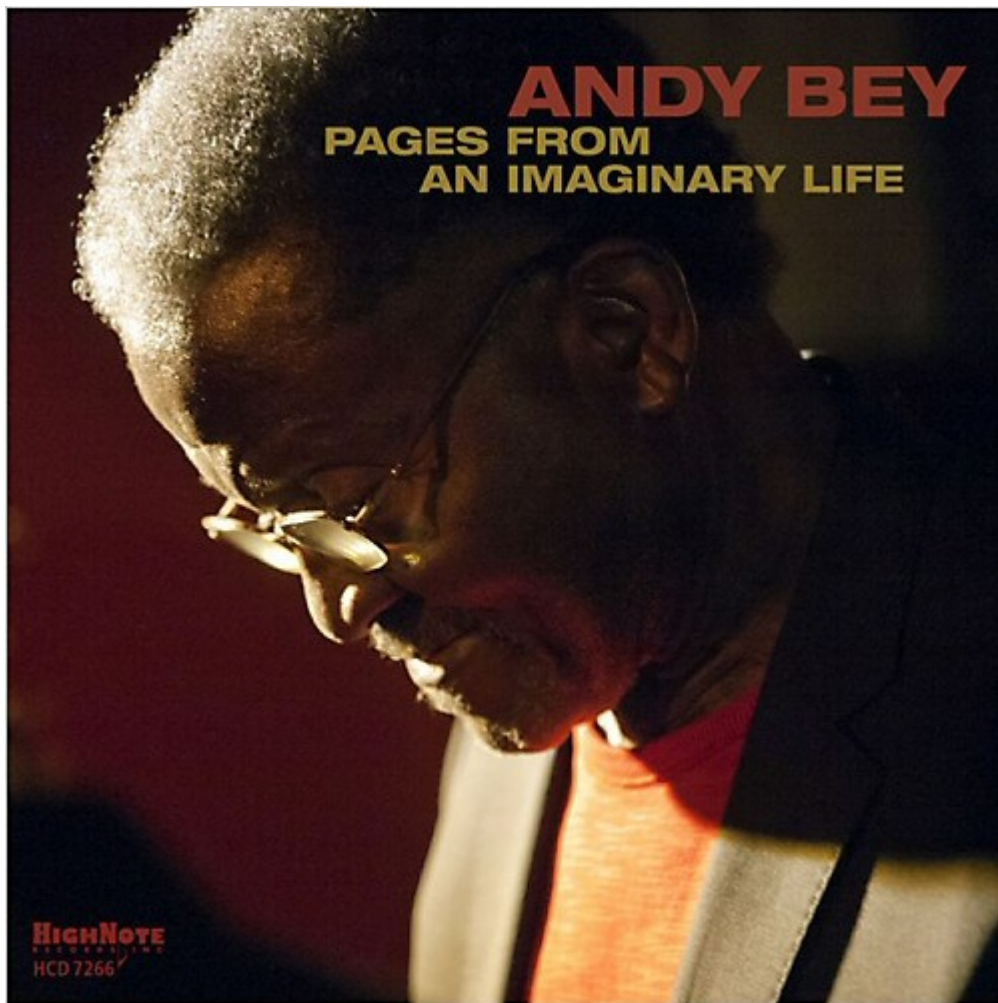
Carmen Bradford (* 1960)

Andy Bey-vocal & piano

<https://secondhandsongs.com/performance/643274>

20140521

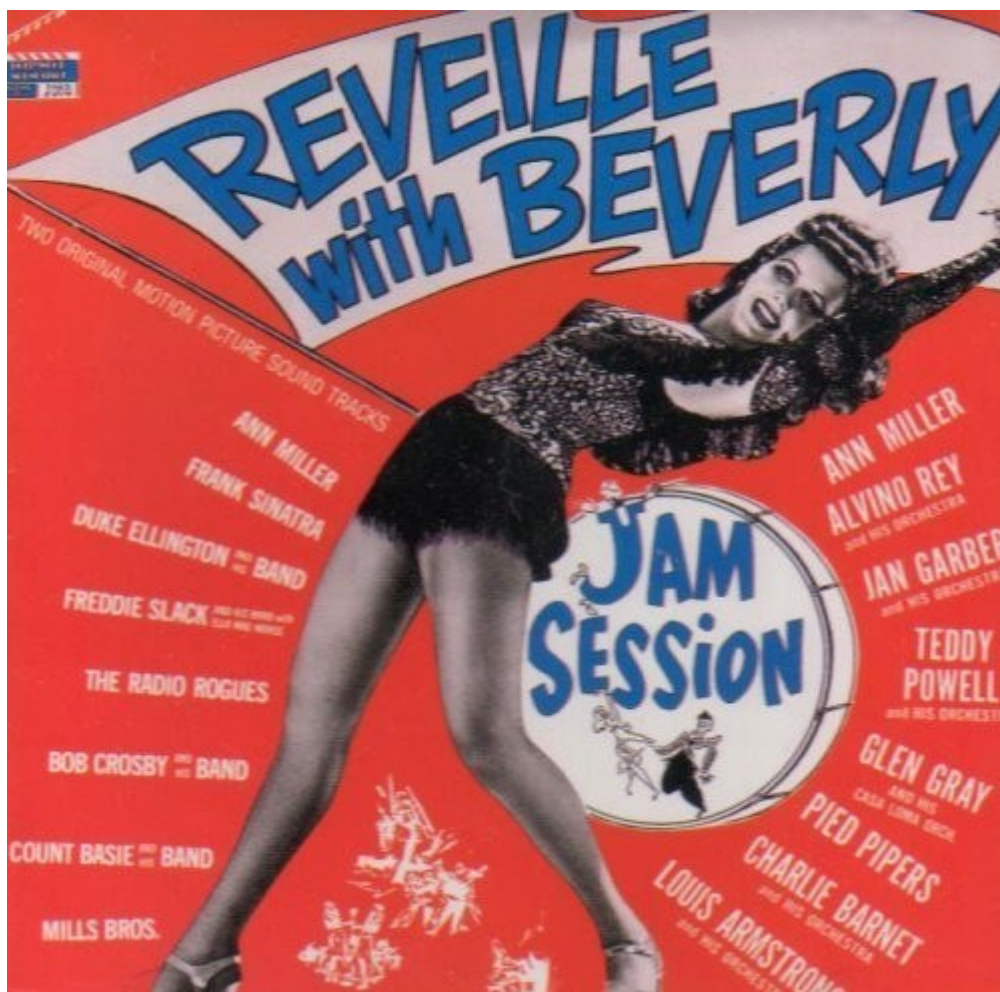
Andy Bey (* 1939)

Duke Ellington and his Orchestra in „Reveille with Beverly“ movie

<https://secondhandsongs.com/performance/710508>

19421008

FILM

Film premiere on February 4, 1943 (78 minutes)

Oscar Pettiford Cello Quartet with Duke Ellington & Billy Strayhorn

<https://secondhandsongs.com/submission/54462>

19500913

Oscar Pettiford (1922 – 1960) & Duke Ellington (1899 – 1974)

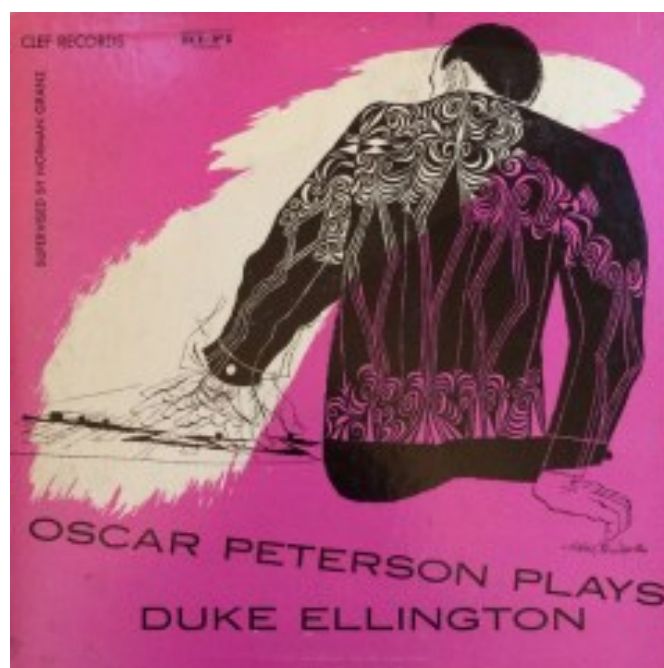
Oscar Peterson (solo piano)

<https://secondhandsongs.com/performance/484006>

19680400

Oscar Peterson (1925 – 2007)

1952 LP

Harry Carney

<https://secondhandsongs.com/performance/179917>

19541214

Harry Carney (1910 – 1974)

Charlie Barnet

<https://secondhandsongs.com/performance/866635>

1959 released

JAZZ & BLUES

Take The "A" Train

From The Album

The Best Of Charlie Barnet

GRAMMERCY RECORDS
www.grammercy.com

© 2012 Grammercy Records
All Rights Reserved.

CHARLIE BARNET

THE BEST OF CHARLIE BARNET

Charlie Barnet (1913 – 1991)

Chico Hamilton Quintet

<https://secondhandsongs.com/performance/624410>

19591209/12

Chico Hamilton (1921 – 2013)

THE CHICO HAMILTON QUINTET: ELLINGTON SUITE
CHICO HAMILTON, drums; BUDDY COLLETTE, tenor and alto; PAUL HORN, alto and flute;
JIM HALL, guitar; FRED KATZ, cello; CARSON SMITH, bass

The earthy assurance of Edward Kennedy Ellington and Fourteenth Street's Hamilton were bound to cross paths. They share a basic affinity for melodic beauty, the subtle heat — and more. Hamilton holds a fondness for Ellington that has been faintly evident in nearly everything that the Quintet has produced. It has not been a question of emulation since there is a considerable difference in each's approach. It might be said that, while the subject matter differs, the colors come from the same palette. Ellington's marvelous subject matter, combined with Hamilton's brilliant colors, has produced an album that is as delightful as it is intriguing. It is fitting too, that the happy occasion of this album's birth was attended by the members of the original Hamilton Quintet, whose interest in the Ellington Suite project goes back to the group's formation in 1955.

Here Hamilton and the Quintet (plus Paul Horn) take the listener on a hand-held walk through eleven of the Duke's most delectable compositions. While the material is largely connected to produce uninterrupted performances, each piece seems wholly self-contained. The group operates entirely within a flexible framework, provided by arranger Carson Smith, that somehow maintains compositional bright and yet achieves improvisational width — neither at odds with the other. Without sacrificing either the Ellington material or the Hamilton style, the group manages a startlingly broad range of moods. Witness the almost dance-band approach to "Take The A Train" and "Yardbird", the wistful quality of "Daydream", the downright funky style of "Lucky So And So", or the smooched version of "Beginning To See The Light."

For the careful listener there is much to be heard here — more than Hamilton or Ellington — an enchanting fusion of the talents of two highly original human beings. It is at once jazz and not jazz — depending upon your viewpoint or what specifically you are listening to or for. Here are familiar timeless tunes, new rhythms, new numbers, sometimes gently speeded — always affectionately embraced. It is music served up on an enormously attractive platter, thoughtfully performed by a remarkably unique and thoroughly entertaining group... the fabulous Chico Hamilton Quintet.

A Richard Beck Production
Original cover painting by Steve Sartorius
Cover design by Milt Zakheim
Photos by Richard Beck

Recorded at
Sound Enterprises Studios
Hollywood, California

Stuff Smith

<https://secondhandsongs.com/performance/188675>

19591022

Stuff Smith (Hezekiah Leroy Gordon Smith) (1909 – 1967)

Charles Mingus

<https://secondhandsongs.com/performance/487598>

19600525

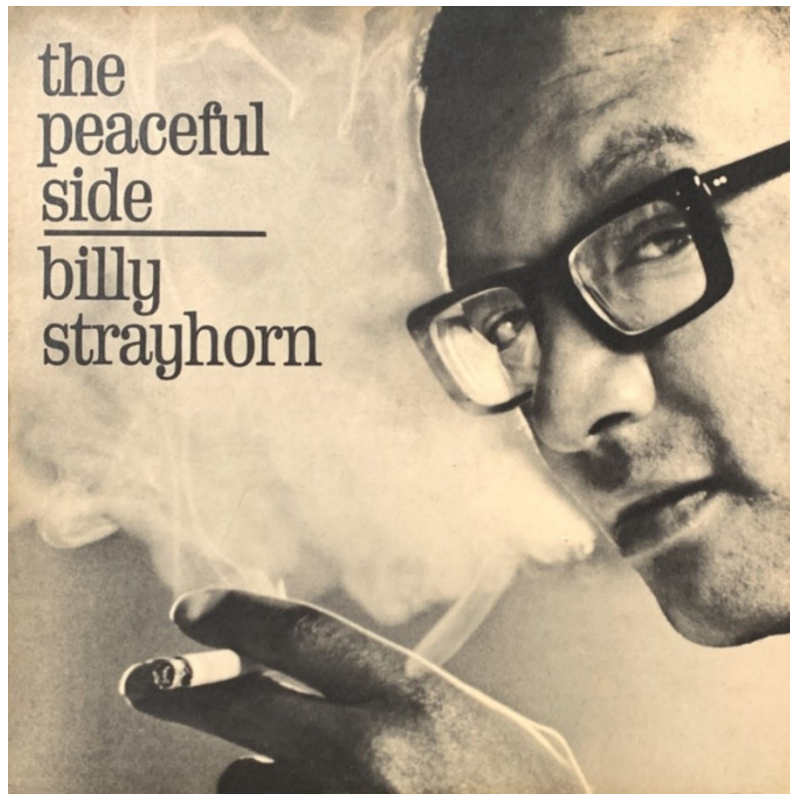

Charles Mingus (1922 – 1979)

Billy Strayhorn

<https://secondhandsongs.com/performance/201060>

19610500

Count Basie Orchestra & Duke Ellington Orchestra

<https://secondhandsongs.com/performance/195458>

19610706

Count Basie (1904-1984)

BASIE MEETS ELLINGTON

COUNT BASIE AND DUKE ELLINGTON

1. strana

- 1) Duke Ellington
BATTLE ROYAL (Bitva králů) / 5:34
- 2) Thad Jones
TO YOU (Tobě) / 3:55
- 3) Billy Strayhorn
TAKE THE "A" TRAIN (Jed prvním vlakem) / 3:47
- 4) Freddie Green — Don Wolf
UNTIL I MET YOU (Než jsem tě potkal) / 4:55

2. strana

- 5) Duke Ellington
WILD MAN (Dvoch) / 5:44
- 6) Frank Weses
SEGUE IN C (Solovence v C) / 8:25
- 7) Duke Ellington — Billy Strayhorn
B.D.B. (Basie Duke Billy) / 4:03
- 8) Count Basie
JUMPIN' AT THE WOODSIDE (Hopsání v lesu) / 3:08

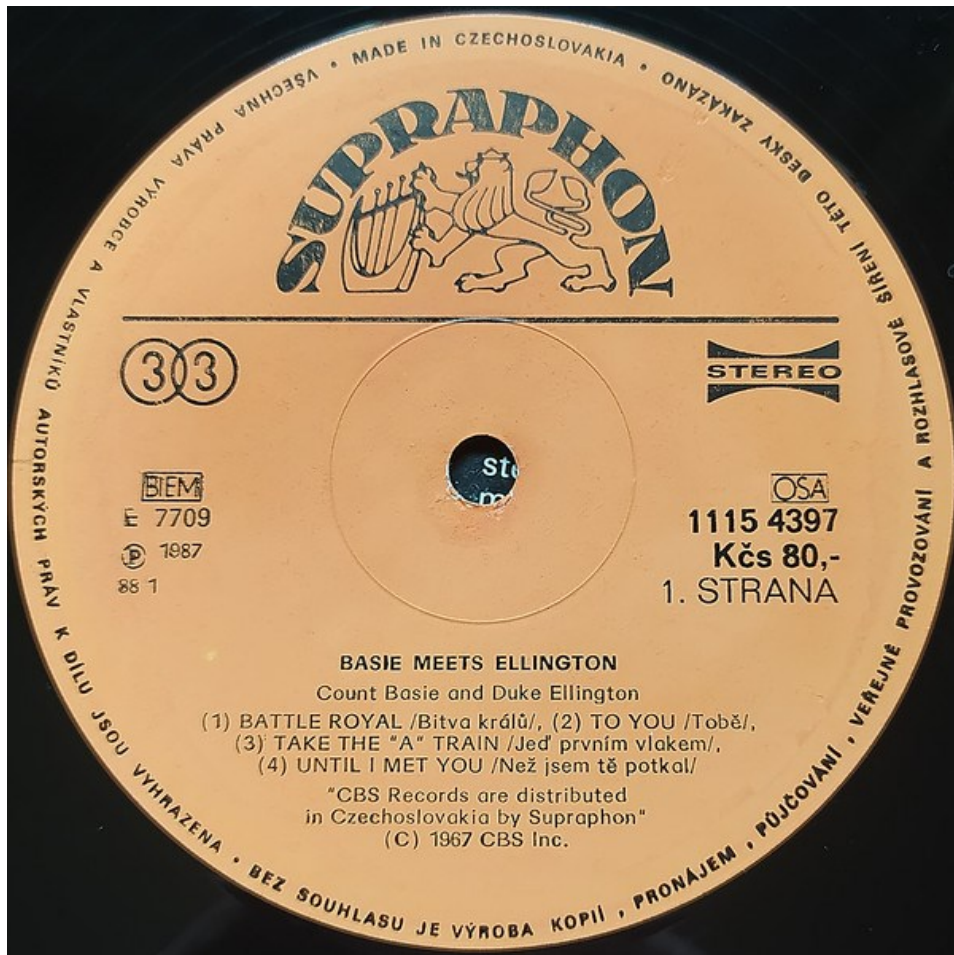
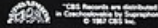
„Nezájmá mě, zda vyvívám hudbu pro budoucnost. Přeji si jenom jedno: aby zněla dobře teď, v této chvíli!“ — vyznal se kdysi v rozhovoru s kritikem Leonardem Featherem Duke Ellington. A stejně krédo měl i jeho kolega a dlouholetý rival Count Basie. Oba shodně lidli své orchestry od pianá pul století: Ellington od roku 1923 až do své smrti v květnu 1974. Basie od poloviny 30. let do dubna 1984. Jakkoli je přirozené, že prvotádou starosti obou kapelníků bylo především zajistit svým orchestrum existenci moineosti a reagovat svoji hudbou na potřeby plictonné doby, odkaz, který po sobě zanechal, má nadčasovou hodnotu a je bez nadsázky hlavním pilířem dějin velkoorchestrálního jazzu.

O zásluhách každého z nich v tomto smyslu byla napsána spousta slov včetně více či méně fundovaných samostatných knižních monografií. Pro jazzového fanouška je ovšem přitažlivost Ellingtonova i Basieho zjevu především v pilním setkání s jejich orchestry a s hudbou, která je zaznamenána na stovkách gramofonových desek. Takže je mezi nimi kuriozní výjimkou. Ažkolí s ohledem na nejuznávanější zájmy svých těles byli Ellington i Basie vzájemnými konkurenty, došlo v 60. letech k historickému setkání obou orchestrů v nahrávacím studiu, z něhož se jejich příznivci mohou těšit ještě po letech.

Dostaveničko Ellingtonova a Basieho orchestru se uskutečnilo v ředisti hlavního proudu jazzu, k němuž patří právě ony vlastnosti, které z nich udělaly ve svém oboru mistry. Improvizované chorusy sdílí obou těles, z nichž každý promlouvá vlastním, osobitým jazykem, se tu odehrávají na pozadí perfektně svingující rytmiky a vzrušujícího drivu, který tomuto spouso dodávají rity a akordická „stopy“ orchestrálních zátek. Hned v úvodní skladbě alba Battle Royal přichou ke slovu oba kadeři i jejich nezámenitelná pianá. Po Ellingtonově introdukci s charakteristickými přírazy a s neobkáváně umístěnými akcenty a po orchestrální expozici jeho kapely, do níž po počátečních osmi taktích zasáhne o protější (ve

stereofonním obrazu levé) strany také basieovští kolegové, uobylima typicky měkká Basieho piano na úvod oné velké „královské bitvy“, která vzápětí vypukne mezi sdílísty obou orchestrů. Účastní se jí střídvavě basieovští tenorsaxofonisté Frank Foster (současný leader Basieho poomtrního orchestru) a Frank Weses, kterým z Ellingtonova pravého křídla odpovídají altka Johnnynho Hodgese, sordinovaná trubka Raye Nance, baryton Hamrnyho Carmeyho, klarinet Jiminyho Hamiltona a trombon Lawrence Browna. V světlém úvodu společných tucti chorův, nad nimiž se vrní stratosférická trubka Ellingtonova výškaře Cat Andersona, si přichou na své i bubeniči obou bandů — Sam Woodyard a Basieův Sonny Payne. V sólistickém defilé v následujících skladbách se poté blysknou další hudebníci, reedimyslitelné spojení s oběma orchestry. Nechybějí mezi nimi trombonista Gusman Jackson (v baladě To You), tenorsaxofonista Budd Johnson (jeho konverzace s Hamiltonovým klarinetem obsahuje slavné Take The "A" Train, zatímco s Ellingtonem dvanáctice Segue In C) a Paul Gonzales (Ustil I Met You, Wild Man, Jumpin' At The Woodside), jmenované ellingtonovské trumpetisty doplní ještě jejich basieovští kolegové Sonny Cohn a později vyhlášený leader vlastního orchestru Thad Jones. Rytmickou záru tomuto klínu dodávají trombi obou bubeniči ještě basisté Aaron Bell a Eddieam Jonesem a pochopitelně neza plahádnout ani podíl, který tomuto swingovému kombinu dodává kytara staršího Fredieho Greena (Basieam jej doporučil už v roce 1937 prosulaly lovc talého John Hammond, obdobně jako o dva roky později objevil pro Goodman Charlieho Christiana). Ellington přizval na toto ojedinelé rendez-vous i své alter ego — Billyho Strayhorna, v jehož autorské interpretaci zazní úvodní Take The "A" Train. A samozřejmě nechybějí ani další hlavní dialogy jazzové aristokracie — elegantního vedovy Ellingtona s lábský se usmívajícím knížetem Basiem.

Nahráky firmy CBS vyřadil poú státoprávní zákonem jeho řad. © CBS REIS a © Copyrighted material reg. Marston Company © Oud přenesl od ly CBS © Show note © Antonio Mancini 1987 © Supraphon bypraz © Oudská Praha 1987 © Československé nakladatelství hudby

Maynard Ferguson

<https://secondhandsongs.com/performance/110399>

19630326

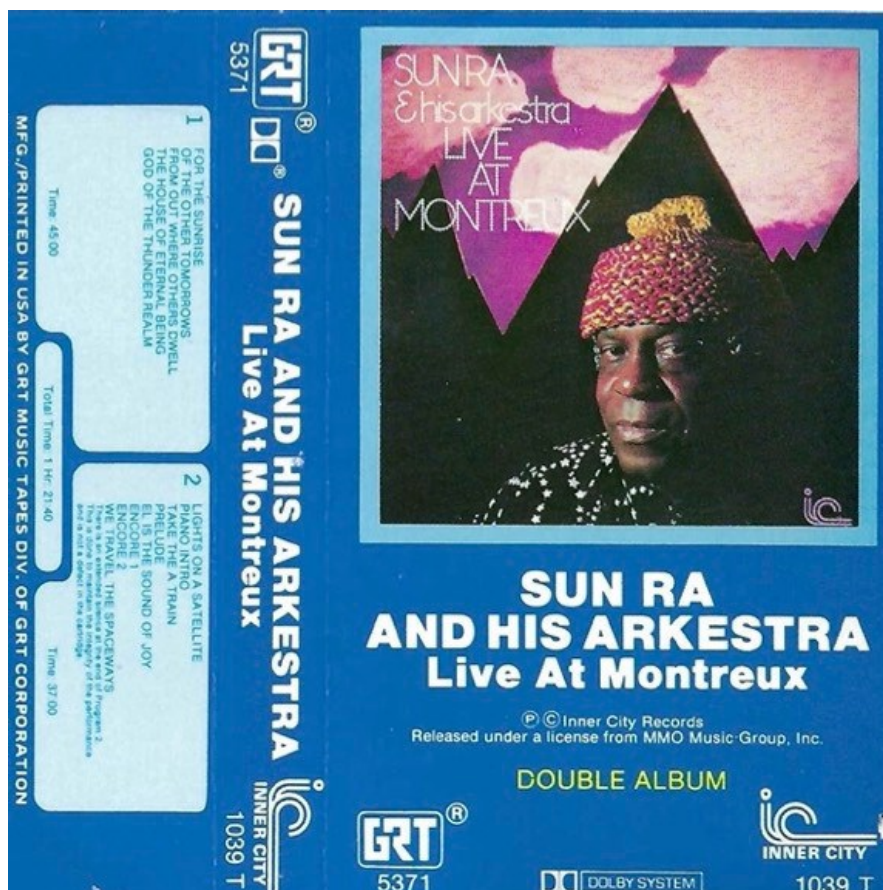

Maynard Ferguson (1928 – 2006)

Sun Ra

<https://secondhandsongs.com/performance/239517>

19760709 Montreux

Sun Ra [Le Sony'r Ra né Herman Poole Blount] (1914 – 1993)

Joe Venuti & Dave McKenna

<https://secondhandsongs.com/performance/170754>

19770427-28

Joe Venuti (1894/1904 – 1978)

Dave McKenna (1930 – 2008)

Joe Henderson Trio

<https://secondhandsongs.com/performance/135768>

19910326

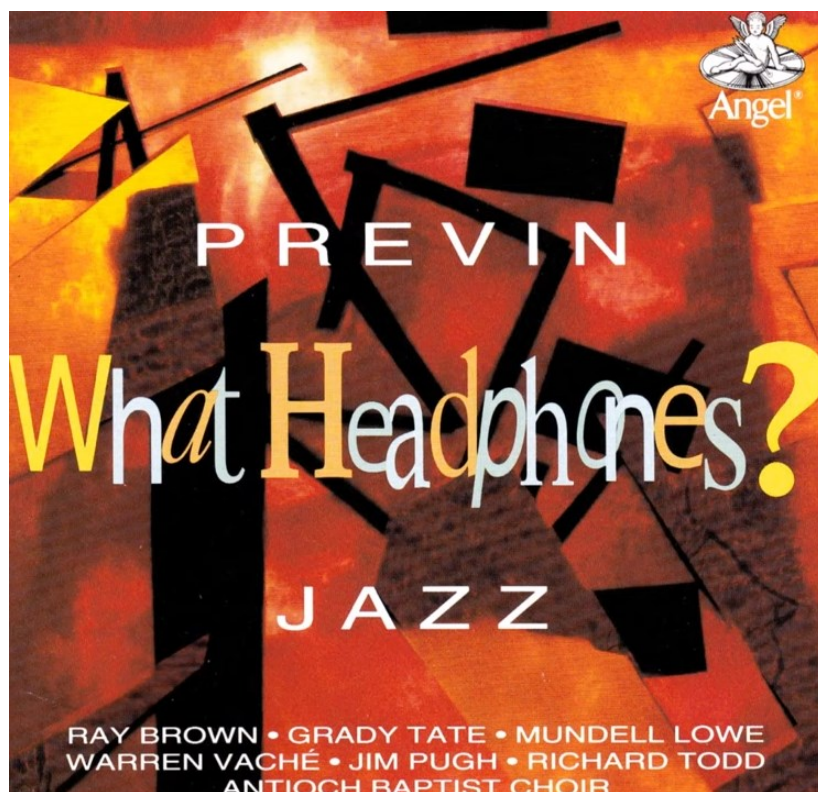

Joe Henderson (1937 – 2001)

André Previn

<https://secondhandsongs.com/performance/887312>

1993

André Previn [Andreas Ludwig Priwin] (1929 – 2019)

Martial Solal

<https://secondhandsongs.com/performance/1035545>

199309-199406

Martial Solal (* 1927) & Duke Ellington (1899 – 1974)